

Heilig Land

Wolfram Reisiger, 18.07.2023

In de zomer gaat de schaar
Lekker weg uit eigen land.
Verre oevers te bekijken,
Die niet op de onze lijken.
En ook niet op Hollands strand.
Daarom klinkt: "Vertrekken maar!".

Met het vliegtuig of de trein,
of met de automobiel,
Gaat men reizen wekenlang.
En men is totaal niet bang,
Dat een eind komt aan die deal.
Brandstof kan nooit eindig zijn.

Men rekent op voldoende pompen
Op de vele doorgangsrouten.
Liefst nog om de kilometer,
Of nog meer, dat lijkt mij beter.
Dat we niet meer plannen moeten
Zoals in de tijd der klompen.

Net zo denkt men hier dichtbij.
Want in Brummen is beslist,
Dat natuur voorgoed moet wijken
Voor een plan der superrijken.
En de bio-sector pist
Naast de pot, dat willen zij.

Een pomp komt hier bij de rotonde,
Naast het schone ekoland.
Waar men jarenlang moest werken
Om de schade te beperken,
Die gemaakt door mensenhand,
Het klimaat verpest, een zonde.

Maar men gaat op zelfde voet
Uilen naar Athene dragen.
Boerenwerk dat kun je missen
En geheugen kun je wissen.
Niemand gaat om antwoord vragen,
Omdat ieder tanken moet.

Water pompt men in een mand,
Slecht voor de klimaatbalans.
Moesten wij niet alles geven
En met kleine footprint leven?
Ziet men niet de grote kans
In het duurzaam akkerland?

Wie paniek zaait moet ook helen
En het brandje moedig blussen.
Laat het oude denken rusten,
Zoek je heil op eigen kusten.
Ga hier thuis de bodem kussen
En de zwakken niet bestelen.

Toch, men laat zich graag verleiden
Door het schone pompgezicht.
Waar de felle lichten stralen,
Je contactloos kunt betalen.
En zo eindigt dit gedicht!
Jij kunt zondig verder rijden.